

Zpěvník – Jaromír Nohavica

Obsah:

Až to se mnou sekne	3	Dialog u televize.....	10
Bláznivá Markéta.....	4	Divocí koně	11
Cukrářská Bossa-nova	5	Dokud se zpívá	12
Český fousek	6	Dolní lhota	13
Danse Macabre	7	Fotbal	14
Darmoděj	8	Gaudeamus igitur	15
Děvenka Štěstí a mládenec Žal	9	Generál Windischgrätz	16

Hlídač krav.....	17	Penzión Česko.....	45
Hvězda.....	18	Petěrburg.....	46
Já neumím.....	19	Pijte vodu.....	47
Jdou po mně jdou.....	20	Píseň o převtělování.....	48
Kdo na moje místo.....	21	Píseň zhrzeného trampa.....	49
Když mě brali za vojáka.....	22	Pochod marodů.....	50
Kometa.....	23	Potulní kejklíři.....	51
Kosatá a zubatá.....	24	Převez mě, příteli.....	52
Košilka.....	25	Přítel.....	53
Lachtani.....	26	Pyšný Janek.....	54
Margita.....	27	Sarajevo.....	55
Maruška.....	28	Setkání s A. S. Puškinem.....	56
Metro.....	29	Spartakiádní.....	57
Mikymauz.....	30	Stanice Jiřího z Poděbrad.....	58
Mladičká Básnířka.....	32	Starý muž.....	59
Modré čepice.....	33	Strach.....	60
Moje malá válka.....	34	Šnečí blues.....	61
Myš na konci léta.....	35	Těšínská.....	62
Muzeum.....	36	Tři sudičky.....	63
Never more.....	38	Ukolébavka.....	64
Osmá barva duhy.....	39	V jedným dumku na Zarubku.....	65
Ostrava černá.....	40	Vlaštovko, leť.....	66
Ostravská častuška.....	41	Zatanči.....	67
Pane prezidente.....	42	Zatímco se koupeš.....	68
Pánové nahoře.....	43	Zítra ráno v pět.....	69
Pavilon č. 5.....	44		

Až to se mnou sekne

Dmi Až obuju si rano **A7** černe papirove **Dmi** boty,
až i **F** moja stara **C7** pochopi, že nejdu do ro **F** boty,
až **Gmi** vyjde dluhy pruvod smutečních hostu
na **Dmi** Slezsku Ostravu od Sykorova mostu,
A7 až to se mnou sekne.

®: To bude **Dmi** pěkne,
B pěkne, fajne a **Dmi** pěkne, **A7** až to se mnou definitivně **Dmi** sekne. **A7**

Aby všeckym bylo jasne, že mě lidi měli radi,
ať je gulaš silny, baby smutne, muzika ať ladi,
bo jak sem nesnašel šledryjan ve výrobě,
nebudu ho trpěť, ani co sem v hrobě,

®:

S někerym to seka, že až neviš, co se robi,
jestli pomohla by deka nebo teplo mlade roby,
kdybych si moh' vybrat, chtěl bych hned a honem,
ať to se mnou šlahne tajak se starym Magdonem,

®:

Jedine, co nevím: jestli Startku nebo Spartu,
bo bych tam nahoře v nebi nerad trhal partu,
na každý pad s sebu беру bandasku s rumem,
bo rum nemuže uškodit, když pije se s rozumem,

®:

Já vím, že, Bože, nejsi, ale kdybys třeba byl, tak
hod' mě na cimru, kde leží stary Lojza Miltag,
s Lojzu chodili sme do Orlove na zakladni školu,
farali sme dolu, tak už doklepem to spolu,

®:

Až obuju si rano černe papirove boty,
až i moja stara pochopi, že nejdu do roboty,
kdybych, co chtěl, dělal, všechno malo platne,
mohlo to byt horši, nebylo to špatne,
až to se mnou sekne,
Gmi kdybych, co chtěl, dělal, všechno malo platne,
Dmi mohlo to byt horši, nebylo to **A7** špatne,
až to se mnou **B** ... na **Dmi** na **A7** na ... **Dmi, B, Dmi, A7, Dmi**

Bláznivá Markéta

Cmi Bláznivá Marké **G7** ta v podchodu těšín **Cmi** ského nádraží
Fmi zpí **Cmi** vá, **Fdim** zpí **Cmi** vá, **G7** zpí **Cmi** vá a za **G7** me **Cmi** tá.
Je to princezna zakle **G7** tá, s erární metlou **Cmi** jen tak pod paží,
když **Fmi** zpí **Cmi** vá, **Fdim** zpí **Cmi** vá, **G7** zpí **Cmi** vá a za **G7** me **Cmi** tá.

®: Vajglové **Cmi** blues, rumový song, jízdenková **G7** symfonieta,
pach piva z **Cmi** úst a oči plonk, to zpívá **G7** Markéta,
Es bláznivá **G7** Marké **Cmi** ta,
Fmi la **Cmi** la **Fdim** la la **Cmi** la **Fdim** la la **Cmi** la **G7** la **Cmi** la.

Famózní subreta na scéně válečného šantánu
byla, byla krásná k zbláznění,
Líza i Rosetta, lechtivé snění zdejších plebánů,
byla, byla, byla, a není.

®:

V nádražním podchodu jak v chrámu katedrály v Remeši
ticho, ticho, Markéta housku jí,
pak v kanclu u vchodu své oranžové blůzy rozvěší,
a já ji, a já ji, a já ji miluji ...

Fdim = xx3434

Cukrářská Bossa-nova

Můj **Cmaj7** přítel **C#dim** snídá sedm **Dmi7** kremrolí **G7**
a když je **Cmaj7** spořádá, dá si **C#dim** repete, **Dmi7** cukrlát **G7** ko,
on totiž **Cmaj7** říká: **C#dim** Dobré lidi zuby **Dmi7** nebolí **G7**
a je to **Cmaj7** paráda, chodit **C#dim** po světě
a **Dmi7** mít, **G7** mít v ústech **Cmaj7** sladko. **C#dim, Dmi7, G7**

®: **Cmaj7** Sláva, **C#dim** cukr a **Dmi7** káva a půl litru **G7** becherovky,
Cmaj7 hurá, hurá, hurá, **C#dim** půjč mi **Dmi7** bůra,
útrata dnes **G7** dělá čtyři stovky,
Všechny **Cmaj7** cukrářky z celé **C#dim** republiky
na něho **Dmi7** dělají sladounké **G7** cukrbliky
a on jim **Emi7** za odměnu zpívá **A7** zas a znovu
Dmi7 tuhleto **G7** cukrářskou bossa-no **Cmaj7** vu. **C#dim, Dmi7, G7**

Můj přítel Karel pije šťávu z bezinek,
říká, že nad ni není,
že je famózní, glukózní, monstrózní, ať si taky dám,
koukej, jak mu roste oblost budoucích maminek
a já mám podezření,
že se zakulatí jako míč
a až ho někdo kopne, odkutálí se mi pryč
a já zůstanu sám, úplně sám.

®:

Můj přítel Karel Plíhal už na špičky si nevidí,
postava fortelná se mu zvětšuje,
výměra tři ary,
on ale říká: glycidy jsou pro lidi,
je prý v něm kotelna, ta cukry spaluje,
někdo se zkáruje, někdo se zfetuje
a on jí bonpari, bon, bon, bon, bonpari.

®:

Cmaj7 = x32000

C#dim = 0x2323

Český fousek

AmiA G A C **E7**H F E H

AmiA G A C **E7**H F E

E7H Kočárem z **Ami**A Vídně ^G přive ^A zli mě
^C jednou v zi **E7**H mě ^{F E}
^H do kupek **Ami**A sněhu na ^G vltavském ^A břehu
^C vyhodi **E7**H li mě ^{F E}
^H Byl jsem **Dmi** hladový
a ^G vyzáblý jak ^C lunt **A7**
český **Dmi** fousek
der **E7** tschechische **Ami**A Hund
G A C **E7**H F E H

Haf haf

AmiA G A C **E7**H F E H

Všichni kdo mĕjeli mĕ odvraceli oči
jediný kdo se slitoval byl panský kočí
Z kozlíku zvolal Hele mladej když máš
ještě trochu sil,
naskoč si a tak jsem naskočil
Haf haf

Ve stáji u koní je teplo i když venku praští
mráz
za miskou vody za pár kostí pane hrabě
hlídám vás
Diví vlci chodí lesem za zvěří
a já sám jediný u dveří
Haf haf

Bez čísla bez o bojku a bez rodokmenu
daleko k národu a ještě dále k jménu
Chápu že gróf mi neodpoví na pozdrav
snažím se ze všech sil
Haf haf

A léta jdou a já se snažím býti vděčen
za podrbání od pána a jeho slečen
Už i ten kočí padnul kdesi v zákopech u
Verdunu
a já furt vyju tu na Lunu
Haf haf

Když zlátne listopad a z lesa slyším střilet
a z nebe do jezírka padaj kachny bílé
U svého psího srdce cítím divný chlad
že bych rád že bych rád taky rád
Haf haf

Za rok či za dva už to přijde já to vím
na hrob mi dejte malý český vltavín
Ležet bez náhrobku by člověk neunes
natož pes natož pes natož pes
Ná ná na-na na-na

Danse Macabre

®: **Dmi** Naj, **Gm/B** na na **Dmi** naj, **Gm/B** na na **Dmi** naj **Gm/B** na na **Dmi** naj.
F Naj, **A7** naj, **Dmi** na na na na **B** naj, **F** naj, **C7** na na na na **F** naj. **A7**

Dmi Šest milionů srdcí vyletělo komí **Gmi/B** nem,
Dmi svoje malé lži si, lásko, dnes promi **Gmi/B** nem,
F budeme tančit s **A** venkovany, na návsi **Dmi** vesnice
budeme se **B** smát, **F, C7** mám tě **F** rád **A7**.

®:

Láska je nenávist a nenávist je láska,
jedeme na veselku, kočí bičem praská,
v červené sametové halence
podobáš se Evě i Marii, dneska mě zabijí.

®:

Mé děti pochopily, hledí na mě úkosem,
třetí oko je prázdný prostor nad nosem,
Pánbůh se klidně opil levným balkánským likérem
a teď vyspává, jinak to smysl nedává.

®:

Darmoděj

Ami Šel včera městem **Emi** muž a šel po hlavní **Ami** třídě, **Emi**
Ami šel včera městem **Emi** muž a já ho z okna **Ami** viděl **Emi**,
C na flétnu chorál **G** hrál, znělo to jako **Ami** zvon
a byl v tom všečen **Emi** žal, ten krásný dlouhý **F** tón,
a já jsem náhle **D#dim** věděl: to je **E7** on, to je **Ami** on.

Vyběh' jsem do ulic jen v noční košili,
v odpadcích z popelnic krysy se honily
a v teplých postelích lásky i nelásky
tíše se vrtěly rodinné obrázky,
a já chtěl odpověď na svoje otázky, otázky.

®:Na na na ...

Dohnal jsem toho muže a chytl za kabát,
měl kabát z hadí kůže, šel z něho divný chlad,
a on se otočil, a oči plné vran,
a jizvy u očí, celý byl pobodán,
a já jsem náhle věděl kdo je onen pán onen pán.

Celý se strachem chvěl, když jsem tak k němu došel,
a v ústech flétnu měl od Hieronyma Bosche,
stál měsíc nad domy jak čírka ve vodě,
jak moje svědomí, když zvrací v záchodě,
a já jsem náhle věděl:
to je Darmoděj, můj Darmoděj.

®: **Ami** Můj Darmo **Emi** děj, vaga **C** bund osu **G** dů a lásek,
Ami jenž prochází **F** všemi **D#dim** sny, ale dnům **E7** vyhýbá se,
můj Darmoděj, krásné zlo, jed má pod jazykem,
když prodává po domech jehly se slovníkem.

Šel včera městem muž, podomní obchodník,
šel, ale nejde už, krev skápla na chodník,
já jeho flétnu vzal a zněla jako zvon
a byl v tom všečen žal, ten krásný dlouhý tón,
a já jsem náhle věděl:
ano, já jsem on, já jsem on.

®:Váš Darmoděj, ...

D#dim = x01212

Děvenka Štěstí a mládenec Žal

Ami Děvenka Štěstí a **F6** mládenec Žal
E7 spí v jedné posteli, kte **Ami** rou jim vítr stlal,
v plátěných hazuchách se **F6** tulí ve spánku,
z **E7** jednoho talíře sní **Ami** dají pohanku,
ona má **Dmi** bílý šlojř, **G7** on chodí v **C** černé kutně,
Ami milenci **Dmi** pod obojí **G7**, jak vese **C** le, tak smutně,
v **Ami** dřevěné kořence **F** semínka po bodlá **Ami** cí,
děvenka s **Dmi** mládencem, **E7** dva věční **Ami** rozsévači **F6, E7, Ami**.

Dostal jsem včera poštou obálku,
v ní Čínská modlitba štěstí,
někdo mi tímto přeje na dálku
suché a velmi rovné cesty,
mám to jen opsat desetkrát a poslat smutným lidem,
řetěz se nesmí zpřetrhat a štěstí samo přijde,
vložil jsem do stroje papíry s kopíráky,
že komu smutno je, ať pozná radost taky.

Děvenka Štěstí a mládenec Žal
stáli mi za zády a četli, co jsem psal,
smáli se: hlupáček, svatá prostota,
jako by ještě neznal cesty života,
potom se líbali, bylo to vážně k vzteku,
ohledy nebrali, vlezli pod jednu deku
a ona vzdychala, on šeptal polohlasem,
páska mi dopsala a potom přetrhla se.

Děvenka Štěstí a mládenec Žal
spí v jedné posteli, kterou jim vítr stlal,
v plátěných hazuchách se tulí ve spánku,
z jednoho talíře snídají pohanku,
ženich a nevěsta, my jejich svatebčané,
na cestách-necestách čekáme, co se stane,
ze síně svatební zní dlouhé pastorále.
Děvenka s mládencem a tak dále...

Dialog u televize

Dmi Jé, Váňo, koukni na ty **Gmi** bambuly, **A** to budou asi komi **Dmi** ci,
jak mají zmalovaný **Gmi** papuly **A** a vypadaj' jak v opi **Dmi** ci,
a hele, tenhle nosatec, není to **Gmi** švára nakonec,
že ten je **A** taky opilec, je známá **Dmi** věc.

Ty, Zino, na šváru mi nešahej, ať si je, jakej chce, je náš,
a to s tím ksichtem, to sem netahej, koukni, jak sama vypadáš,
a vůbec, místo řečí spíš mi snad pro vodku doskočíš,
no, dobrá, já jdu sám, to víš, je to kříž.

Jé, Váňo, koukni, tenhle tanečník, jaký má sako, a ten střih,
to u nás ve fabrice konfekční by sotva někdo takhle spích',
ti tvoji známí, propána, no to je banda odraná
a nalejvaj' se svinstvama hned od rána.

No, nemám známý zrovna fešáky, holt šetřej, víš ty, co to je,
a proto taky pijou dryáky, hlavně, že, holka, za svoje,
to ty a tvech pět přítelkyň jste napletly už na pět zim
a blbnete tím pletením a žvaněním.

Koukni, ta holka má ty triky v malíčku, no čihni na tu legraci
a hlavně koukej na tu blůzičku, takovou, Váňo, taky chci,
až teď budeš brát prémie, tak na tu blůzku dáš mi je,
tak co, snad tě to zabije, tak co ti je?

Kde vůbec bereš tolik drzosti o prémiech mi vyprávět,
kdopak mi psal do práce stížnosti, já je čet',
a pak, ta holka, to je kus, ty na sebe se kouknout zkus,
ty si kup radši hubertus, když nemáš vkus.

Koukni, ten chlápek v černým vohozu, jak hádá osud z papírku,
to dělal u nás jeden z provozu na podnikovém večírku,
to ty, když se tak podívám, přijdeš a lehneš na divan
a zase myslíš na ten krám, co z tebe mám?

Věčně se hádat, to jseš na koni, anebo hrát si na city,
člověk se za den tolik nahoní, pak přijde domů - tady ty,
co potom, Zino, dělat mám, když za rohem je s vodkou krám,
tam kamarády potkávám, nepiju sám.

Divocí koně

Emi Já viděl divoké koně, *G* běželi *Ami* soumra *Emi* kem,
Emi Já viděl divoké koně, *G* běželi *Ami* soumra *Emi* kem,
Ami Vzduch *Emi* těžký *Ami* byl a divně *Emi* voněl *Adim* tabá *C* kem.
Ami Vzduch *Emi* těžký *Ami* byl a divně *Emi* voněl *H7* tabá *Emi* kem.

Běželi, běželi, bez uzdy a sedla, krajinou řek a hor
Běželi, běželi, bez uzdy a sedla, krajinou řek a hor
Sper to čert, jaká touha je to vedla za obzor
Sper to čert, jaká touha je to vedla za obzor

Snad vesmír nad vesmírem, snad lístek na věčnost,
Snad vesmír nad vesmírem, snad lístek na věčnost,
naše touho ještě neumírej, sil máme dost
naše touho ještě neumírej, sil máme dost.

V nozdrách sládne zápach klisen na břehu jezera,
V nozdrách sládne zápach klisen na břehu jezera,
milování je divoká píseň večera
milování je divoká píseň večera.

Stébla trávy sklání hlavu , staví se do šiku,
Stébla trávy sklání hlavu , staví se do šiku,
král s dvořany přijíždí na popravu zbojníků
král s dvořany přijíždí na popravu zbojníků.

chtěl bych jak divoký kůň běžet běžet, nemyslet na návrat,
chtěl bych jak divoký kůň běžet běžet, nemyslet na návrat,
s koňskými handlíři vyrazit dveře, to bych rád
s koňskými handlíři vyrazit dveře, to bych rád.

Já viděl divoké koně....

Dokud se zpívá

C Z Těšína **Emi** vyjíždí **Dmi7** vlaky co **F** čtvrthodi **C** nu, **Emi, Dmi7, G7**
C včera jsem **Emi** nespál a **Dmi** ani dnes **F** nespočítá **C** nu, **Emi, Dmi7, G7**
F svatý **G** Medard, můj **C** patron, ťuká si na **Ami** če **G** lo,
ale **F** dokud se **G** zpívá, **F** ještě se **G** neumřelo **C** lo. **Emi, Dmi7, G7**

Ve stánku koupím si housku a slané tyčky,
srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky,
ze školy dobře vím, co by se dělat mělo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.

Do alba jízdenek lepím si další jednu,
vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu,
za oknem míhá se život jak leporelo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.

Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze,
houpe to, houpe to na housenkové dráze,
i kdyby supi se slítali na mé tělo,
tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.

Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa,
zvedl jsem telefon a ptám se: "Lidi, jste tam?"
A z veliké dálky do uší mi zaznělo,
že dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

Dolní Lhota

D Rozkřiklo se dneska ráno v Dolní Lhotě,
že po poli chodil divný pán,
viděli ho malí kluci dírou v plotě,
nad hlavou měl kruh a v ruce džbán.

G Psi štěkali, koně ržáli, krávy se bály,
nad obilím tetelil se vzduch,

D staré babky ve fěrtochu povídaly,

C že do Dolní **A7** Lhoty přišel **D** Bůh.

Seběhli se všichni lidé zblízka, zdáli,
nad kapličkou rozklínal se zvon,
hádali se u rybníka jako malí,
jestli je to, nebo není on.
Říkali si "ťululum" a "Janku hloupý"
a do toho všeho štěkal pes,
ještě štěstí, že pak začly padat kroupy,
jinak se tam hádají i dnes.

V poli žita ráno svítá, večer se stmívá
a je jedno, kdo to vlastně byl,
auto jede, řeč se vede, píseň se zpívá
a mně ještě jeden refrén zbyl:
kdo máš oči ke koukání, tak se dívej,
kdo máš uši ke slyšení, slyš,
kdo mi věříš, tak se ke mně přidej a zpívej,
kdo nevěříš, mlč jako myš.

Od té doby povídá se ve všech Lhotách,
že přes pole žita přešel Bůh,
že si odnes' klasy žita na svých botách,
a proto každý večer voní vzduch.

Fotbal

Ami V neděli v pět deset **C** sraz u Baníku
G desítka vleze se, **Ami** pak ještě **E** jedna.
Ami Co čumíš frajere, **C** chceš do ciferníku?
G Jestli mě dožereš, **Ami** hele jsem **E** bedna!
Dmi Tribuna na stání, **Ami** necpi se vřede!
F Hadráři **Dmi** Spartani! **E** Ostrava jedem!
Ami Už to má správný var, **Dmi** jen počkej až tě...
E Dobrý den, sportu zdar, fotbalu zvláště! **Ami**

Tři nula na rohy a jinak šul-nul,
Berte je přes nohy! Liga je liga!
Dnes jsem měl odpolední, tak jsem to pulnul
Zacláníš chlape sedni! Navalte cíga!
Zelená je tráva, rozhodčí nekřepčí!
Ostrava jedem, Ostrava! Kula je nejlepší!
Pětku mě lístek stál, tak se ukažte!
Dobrý den, sportu zdar, fotbalu zvláště!

Lumpové hovada! Chovanec karta!
Jesličky - paráda! Šij to na bránu!
Bijte je Pražáky! Hanba Sparta!
Jaký sakypaky, sedum banánů!
Stojím v davech lidu, jsem fanda svýho klubu,
ten gól byl z ofsidu! Sudímu rozbít hubu!
Kde je ten autokar? Propíchnout pláště!
Dobrý den, sportu zdar, fotbalu zvláště!

Ty mlč ty páprdo! No ty v tom baloňáku!
Fotbalu rozumíš jak koza nákladáku,
Být tebou tak nežvaním a radši mažu,
jinak se neubráním, pak ti ukážu.
V neděli po fotbale, kdo umí ten umí,
Hej vrchní jses pomalej! Šest nula na rumy!
Já bych jim ukázal Na šachtu s nima!
Dobrý den, sportu zdar, fotbal je prima!

Gaudeamus igitur

v ^{Ami} čele šly panny, celé ^C bosé byly ^G a nesly ^{Ami} Moranu
Za nimi chlapci, kvítka ^C pod koši ^G lí, klobouky ^{Ami} na stranu.

®: ^F Ve stájích ržáli vala ^C ši a ^G havran krákal k úsvi ^{Ami} tu,
^F za stodoličkou, za na ^C ší
^{Ami} Gau ^G de ^C a ^G mus ^C igi ^G tur ^{Emi} gau ^D de ^G a ^C mus ^{E7} igitur ^{Ami} .

Když vítr zadul Morana jak sosna chřestila větvemi
Úplně vzadu, zima neúprosná ležela při zemi.

®:

Ten průvod jara ještě v plínkách sunul se pomalu,
od úst šla pára, led o ledy břínkal a bylo Tří králů

®:

Šly panny s chlapci, přímrazky je zábly a hřála naděje,
dva zvony bily, jeden pro konstábly, druhý pro zloděje.

®:

Generál Windischgrätz

Gene^C rál Windischgrätz měl bí^{Dmi}lou čepi^{G7}ci,
vyle^Fzl na Pe^Ctřín, poky^{G7}nul pravi^Ccí.

Vojáci, vojáci, vy slavní junáci,
spusťte svý kanóny, konejte svou práci.

Na Prašnou bránu padají šrapnely,
Čechové, Pražané, všechno je v jeteli.

Schovejte kokardy, zmuchlejte prapory,
učte se mlčení, učte se pokory.

František Palacký píše svý dejiny
a těch pár, co padlo, zahrabem do hlíny.

Kolo se otáčí, my stárneme, stárneme,
pivíčko v sklenicích zvedneme, zvedneme.

Pivíčko v sklenicích a dobré uzené,
ty naše Rakousko, už to máš spočtené,
ty na^Fše Rakou^Csko, to jsme ti to^Gdali,
^{Ami} tak už to máš^G spočte^Cné.

Hlídač krav

C Když jsem byl malý, říkali mi naši:
"Dobře se uč a jez chytrou kaši,
F až jednou vyrosteš, **G** budeš doktorem **C** práv.

Takový doktor sedí pěkně v suchu,
bere velký peníze a škrábe se v uchu,"
já jim ale na to řek': "Chci být hlídačem krav."

®: Já chci **C** mít čapku s bambulí nahoře,
jíst kaštany a mýt se v lavoře,
F od rána po celý **G** den zpívat si **C** jen,
zpívat si: pam pam pam... **F, G, C**

K vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet' jsem z nich:
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy.

Ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě hleděl jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

®:

Dnes už jsem starší a vím, co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy.

S nohama křížem a s rukama za hlavou
koukám nahoru na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

®:

Hvězda

G Našel jsem včera hvězdu, pět rudých cípů měla,
Ami někomu zřejmě spadla z **D7** ramene nebo z **G** čela,
G někomu zřejmě slítla, a on si toho ani nevším',
Ami tak je to s každou láskou, **D7** tak je to prostě **G** se vším.

®: **G** Vzhlédl jsem do vesmíru a viděl na obloze díru,
Ami boží trest pro tebe, **D7** kdo pyšně saháš **G** na nebe.

Oblohou táhla mračna, já vzpomněl na tebe, dědo,
zda vskutku všechny cesty tím správným směrem vedou,
do kapsy dal jsem tu hvězdu a pak mi velmi smutno bylo,
že se to něco krásné ve mně tak pokazilo.

®:

Proč jste mi do očí lhali, kosmičtí loupežníci,
nebe je potrhané, válí se po ulici,
našel jsem včera hvězdu, ležela v mazlavém bahnu,
na nebe bych ji vrátil, k nebi však nedosáhnou.

®: Tak vzhlížím do vesmíru a vidím na obloze díru,
boží trest pro tebe, kdo pyšně saháš na nebe.

Našel jsem včera hvězdu, našel jsem včera hvězdu, **Ami**
D7 vyhaslou **G** hvězdu ...

Já neumím

G Já neumím psát velkou **C** poezi **G** i,
Emi daktylský **Hmi** hexametr **C** není můj **G** svět,
Emi mám jeden starý svetr, v **D** kterém žiji
už moc **G** let. **Ami D7**

Pan Havlíček, než umřel na souchotě,
učil mne velkou českou abecedu,
a tak se poflakuju po životě,
jak dovedu.

®: Světem se **G** poflakuju, tužkou ho **Ami** obkreslu **D7** ju,
boty si **G** nepucuju a hřeben **Ami** nemiluju **D7** ,
sám sebe **G** povoluju, sám sebe **Ami** zakazu **D7** ju,
ničeho **G** nelituju, **Ami** ju, ju, **D7** ju ...

Jsem voják, který nemá ani frčku,
vojín, co běží vždycky v první řadě,
chrání mě jenom úzký kmínek smrčku
v kanonádě.

S četaři absolventy hraju pokra,
ale když přijde na lámání chleba,
je jejich obuv suchá, moje mokrá,
jak je třeba.

®: Světem se poflakuju, tužkou ho obkresluju,
boty si nepucuju a hřeben nemiluju,
sám sebe zakazuju, povoluju, nelituju, ju, ju, ju ...

Jdou po mně jdou

Býval jsem ^Dchudý jak ^Gkostelní ^Dmyš,
na půdě ^{F#mi}půdy jsem ^{Hmi}míval svou ^Askrýš,
/: ^Gpak jednou v ^Dlétě ^Ařek' jsem si: ^{Hmi}ať,
^Gsvět facku ^Dje tě, a ^Gtak mu to ^Dvrať. :/

Když mi dát nechceš, já vezmu si sám,
zámek jde lehce a adresu znám,
zlato jak zlato, dolar či frank,
tak jsem šel na to do National Bank.

®: Jdou po mně, ^Djdou, ^Gjdou, ^Djdou,
na každém ^{F#mi}rohu má ^{Hmi}jí fotku ^Amou,
^Gkdyby mě ^Dchytli, ^Ajó, byl by ^{Hmi}ring,
^Gtma jako v ^Dpytli je v ^Ccelách Sing- ^Gsing. ^{A, D, G, D}

Ve státě Iowa byl od poldů klid,
chudičká vdova mi nabídla byt,
jó, byla to kráska, já měl peníze,
tak začla láska jak z televize.

Však půl roku nato řekla mi: "Dost,
tobě došlo zlato, mně trpělivost,
sbal svých pár švestek a běž si, kam chceš,"
tak jsem na cestě a chudý jak veš.

®:

Klenotník Smith mi do očí lhal,
pár facek slíz' a dal, vše mi dal,
a pak jsem vzal nohy na ramena,
ten, kdo nemá vlohý, nic neznamená.

Ted' ve státě Utah žiju spokojen,
pípu jsem utáh' a straním se žen,
jó, kladou mi pasti a do pastí špek,
já na ně mastím, jen ať mají vztek.

®: Jdou po mně jdou, jdou, jdou,
na nočních stolcích mají fotku mou,
kdyby mě klofly, jó, byl by ring,
být pod pantoflí je hůř než v Sing-sing.

Kdo na moje místo

Emi, Ami, Ami, Emi, G, Ami, H, Emi

Emi Tak málo mám *Ami* krve, tak málo mám *Emi* krve,
tak *G* málo mám *Ami* krve a *H* ještě mi teče z *Emi* úst.
Až bude *C* růst nade mnou *Emi* tráva, až budu *C* hnít, *G*
G kdo na moje *C* místo, kdo zdvihne můj *D/H* štít?
Emi Tak málo mám *Ami* krve, tak málo mám *Emi* krve,
tak *G* málo mám *Ami* krve a *H* ještě mi teče z *Emi* úst.

Emi, Ami, Ami, Emi, G, Ami, H, Emi

G dým zaha *Ami* len vítkovs *D* kých pecí jsem *Emi* stál,
G noc zřela mi z *Ami* očí, *D* plam z nozdry mi *Emi* vál,
G nech svítilo *Ami* slunce, nech *D* večer se *Emi* šeril,
já *G* semknutou *Ami* brvou ty *D* vrahy jsem *Emi* měřil
C ty bohaté židy, ty grofy ze šlachty,
já - *H* škaredý horník, jak vyskočil z šachty.

Emi Tak málo mám *Ami* krve, tak *Ami* málo mám *Emi* krve,
tak *G* málo mám k *Ami* rve a *H* ještě mi teče z *Emi* úst.
Až bude *C* růst nade mnou t *Emi* ráva, až budu h *C* nít, *G*
G kdo na moje *C* místo, kdo zdvihne můj *D/H* štít?

Kdo *Emi* zdvihne můj *Ami* štít, kdo zdvihne můj *Emi* štít,
kdo *G* zdvihne můj *Ami* štít, kdo *H* zdvihne můj *Emi* štít?

Emi, Ami, Ami, Emi, G, Ami, H, Emi

Když mě brali za vojáka

Ami Když mě brali za vo **C** jáka
G stříhali mě doho **C** la.
Dmi Vypadal jsem jako **Ami** blbec
E Jak i všichni doko **F** la, **G** la, **C** la, **G** la,
Ami jak i všichni **E** doko **Ami** la.

Zavřeli mě do kasáren,
začali mě učit
jak mám správný voják být
a svou zemi chránit.

Na pokoji po večeři
ke zdi jsem se přitulil.
Vzpomněl jsem si na svou milou
krásně jsem si zabulil.

Když přijela po půl roce,
měl jsem zrovna zápal plic,
po chodbě furt někdo chodil,
tak nebylo z toho nic

Neplačte, vy oči moje,
ona za to nemohla,
protože mladá holka lásku potřebuje,
a tak si k lásce pomohla.

Major nosí velkou hvězdu,
před branou ho potkala.
Řek jí, že má zrovna volný kvartýr
Tak se sbalit nechala.

Co je komu do vojáka,
když ho holka zradila.
Na shledanou, pane Fráňo Šrámků,
písnička už skončila. la, la, la,
jakkak se Vám líbila? la, la, la,
nic moc extra nebyla ..

Kometa

Ami Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,
Dmi zmizela jako laň **G7** u lesa v remízku,
C v očích mi zbylo jen **E7** pár žlutých penízků.

Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

®: **Ami** O vodě, o trávě, **Dmi** o lese,
G7 o smrti, se kterou smířit **C** nejde se,
Ami o lásce, o zradě, **Dmi** o světě
E a o všech lidech, co kdy **E7** žili na téhle **Ami** planetě.

Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až našel v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.

Velká a odvěká tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
a krev našich nadějí vesmírem putuje.

®: Na, na, na....

Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
zpod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat,
marnost mne vysvlékla celého donaha.

Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá,
my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.

®: O vodě, o trávě, o lese,
o smrti, se kterou smířit nejde se,
o lásce, o zradě, o světě,
bude to písnička o nás a kometě ...

Kosatá a zubatá

Ami Už vážně nevím kde to bylo,
kam **Dmi** jsem to **E** vlastně **Ami** zašel.
Ami V těch místech světlo nesvítilo,
noc **Dmi** měla **E** černý **Ami** kašel.
Dmi Tma horší byla nežli v pytli
E v tom co se topí **Ami** kořata.
Dmi A mne náhle kolem krku chytly,
E Dvě holky Ko **Ami** satá a Zubatá

Proč prý jste pane tolik smuten,
co když vám srdce pukne?
Ty dvě smály se jak pominuté
a kasaly si sukně.
Mě každá z jedny strany rafla,
v tom zřejmou měly praxi.
Že prý si spolu vyjdem na flám
a už volaly taxi.

Ty všechny knajpy, kde jsme byli,
mi vypadly už z paměti.
Když z poslední nás vyhodili,
tak bylo nějak po třetí.
Ony bydlely na kraji města
a postel měly s nebesy,
já řek jim, kdybych ráno nevstal,
tak ať se teda neděsí.

Jedna si ke mně lehla zleva,
no a ta druhá zprava.
Prý ať si pospím, jim to neva,
jen blbý ráno vstává.
Kdy vzbudil jsem se, nemám páru,
rolety byly dole,
a všude zbytky kaviáru
a plno vodky kolem.

Já cítil divnou bolest v hrudi,
jak bych měl ránu sečnou.
A u hlavy mi tikal budík
natažený na nekonečno.
On tikal tik tak na dvě doby
jak ministranti v kostele
a někde vedle zvonil mobil
a mně začala neděle

Košilka

Hmi Svlíkni si **Emi** košilku, **Hmi** lásko **F#** mo **Hmi** je,
D do rána **A** bílého **D** daleko **F#** je.
G Do rána **D** daleko **Edim** k srdci kou **F#7** sek
Hmi krásné je **Emi** když lidi **Hmi** milu **F#** jou **Hmi** se.

Včera's mi utekla, teď jsi tady,
jako já žádný tě nepohladí.
Na vodě, voděnce tajou ledy,
co když jsme teď spolu naposledy ?

Svlíkni si košilku z porculánu,
krásnější než jsi ty nedostanu!
Červánky na nebi, rudá krvi,
budeš má prvá a já tvůj prvý!

Edim = x02323

Lachtani

®::/: ^CLach, lach, ^Fjé, ^Cjé ^{Ami}lach, lach, ^Gjé, ^Cjé :/

^CJedna lachtaní ^Frodí ^Cna ^{Ami}rozhodla se, že si vyjde ^Gdo ki ^Cna,
jeli metrem, lodí, vlakem a pak ^Ftramva ^Cjí a teď ^{Ami}u kina Vesmír ^Glachta ^Cjí,
^Glachtaní úspory ^Cdali dohromady, ^Gkoupili si lístky ^Cdo první ^Gřady,
^Ctáta lachtan řekl: "Nebudem ^Ftřít bí ^Cdu" a ^{Ami}pro každého koupil pytlík
^Garaši ^Cdů, ó.

®:

Na jižním pólu je nehezky a tak lachtani si vyjeli na grotesky,
těšili se, jak bude veselo, když zazněl gong a v sále se setmělo,
co to ale vidí jejich lachtaní zraky: sníh a mráz a sněhové mraky,
pro veliký úspěch změna programu, dnes dáváme film ze života lachtanů, ó.

®:

Tátu lachtana zlost popadla a hned i vyskočil ze sedadla:
"Proto jsem se netrmácel přes celý svět, abych tady v kině mrznul jako turecký
med,
doma zima, zima doma, všude je chlad, kde má chudák lachtan relaxovat?"
Nedivte se té lachtaní rodině, že pak rozšlapala arašidy po kině, jé.

®:

^CTahle lachtaní ^Frodí ^Cna ^{Ami}od té doby nechodí už ^Gdo ki ^Cna, ^Glach ^Clach.

Margita

Emi Točí se, točí **Ami** kolo **Emi** dokola
a až nás smr **Hmi** tka **C** zavolá,
tak vytáh **G** neme **Emi** rance.
Sbalíme svý těles **Ami** ný **Emi** ostatky,
sra **Hmi** zíme **C** podpatky
a potom dáme **G** se do **Emi** tance.
Ami Tančí se tradič **H7** ně **Emi** gavotta
na konci **Hmi** živo **C** ta,
na konci tohoh **G** le **Emi** plesu.
Promiňte, že vám šla **Ami** pu na **Emi** nohu,
já za to **Hmi** nemo **C** hu,
já tady vlastně **G** ani nej **Emi** su.

®: **Ami** A krásná Margita, **Emi** tanečnice smrti,
Ami má svetr vzoru pepi **Emi** ta a zadkem vrtí,
Ami začíná maškarní **G** ples, kams' to vlez' **D**, kams' to **Emi** vlez',
kams' to vlez' **H7** ', kams' to **Emi** vlez'?

Nějakej dobrák stáhnul roletu,
na tomhle parketu
je vidět jenom na půl metru.
Tváře se ztrácejí v šerosvitu,
každý hledí na Margitu
v pepitovém svetr.
Kapelník pozvednul taktovku,
vytáhnul aktovku
a v ní měl nějaký noty.
Tváře se točí v tombole,
někdo si sedí za stolem,
jiný se na parketu potí.

®:

Pokojská v šest přijde do práce,
provětrá matrace,
pod lůžkem najde zlatou minci.
Děvenka dole v recepci
čte si o antikoncepci
a přemýšlí o krásným princí.
Šatnářce v šatně zbyly dvě vesty,
no to je neštěstí,
a co když přijde ráno kontrola?
Hodiny ukazují čtyři nula nula,
ručička se hnula,
vše se točí dokola.

®:

Maruška

C Má milá, **Emi** rozmilá **Ami** Maruška **G** je holka **C** fest, **Emi,Ami,G**
C ona chce **Emi** černocho **Ami** do lůžka, **G** prý pašák **C** jest, **Emi,Ami,G**
F černocho z **Fmi** Maroka **C** anebo z **Ami** Mali,
Dmi má drahá, **G** divoká, **C** brzy se **G** spálíš,
C do dne a **Emi** do roka, **Ami** říkám ti, **G** stihne te **C** trest **G,C**, protože:
Dmi v Su **G** dá **C** nu neznají **Dmi** **G** **C** och ra nu
a kluci v Angole se milujou na stole
a v Zambii milenky zabijí
a kluci v Zambezi maj' radši hovězí.

Ma milá, rozmilá Maruška je holka fest,
ona chce mulata do lůžka, prý pašák jest,
mulata z Bornea anebo z Kuby,
má oči vzdorné a tohle ji zhubí,
říkám jí: do dne a do roka stihne tě trest, protože
v Pekingu neznají pettingu
a kluci v Sanghaji blbe to dělají
a v Laose se škrábou na nose
a milenci v Iránu padají z divánu.

Ma milá, rozmilá Maruška dala si říct,
teď chce jen našince do lůžka, nikoho víc,
našince z Moravy anebo z Beskyd,
každej tě unaví, bude ti hezky,
ten pravej z Moravy už sahá do nohavic, protože:
v Ostravě milujem loudavé
a kluci v Petřvalde na šachte na halde
a v Českém Tešíne čtyřikrát v hodině,
F v Havířově-Nové **C** Město, tam **G** udělají z tebe **C** těsto.

Metro

1. **Ami** Metro já mám **E7** rád, v něm nikdy netís **Ami** ním se,
po chodbách tam **Dmi** zní ta **G7** dávná **C** píseň,
A7 ve veliký **Dmi** sbor se její refrén **Ami** slévá:
stůjte **E7** zprava, procházejte **Ami** zleva.
A7 ve veliký **Dmi** sbor se její refrén **Ami** slévá:
stůjte **E7** zprava, procházejte **Ami** zleva.

Ach, disciplíno, jak mám tě rád, vpravo stojí ti, kdo chtějí stát,
a ten, kdo chce jít, kupředu jít, musí na levé straně být.
a ten, kdo chce jít, kupředu jít, musí na levé straně být.

*Мне в моем метро никогда не тесно,
потому что с детства оно, как песня,
где вместо припева, вместо припева:
- Стойте справа! Проходите слева!*

*Порядок вечен, порядок свят.
Те, что справа, стоят, стоят.
Но те, что идут, всегда должны
держаться левой стороны.*

(Mě v majom mětro nikagdá ně těsno,
patamu što z detstva ano kak pėsňa,
gde vměsto pripěva, vměsto pripěva:
Stojtě sprava! Prachadítě sléva!

Parjadok věčen, parjadok svjat,
tě, što sprava stajat – stajat.
No tě što idut, vseгда dalžny
děržatsja levoj starany!)

Mikymauz

Ami Ráno mě probouzí **G** tma, sahám si na zápěš **F** tí,
zda-li to **E** ještě tluče, **Dmi** zda-li mám **E** ještě štěstí,
Ami nebo je po mně a **G** já mám voskované bo **F** ty,
ráno co **E** ráno stejné **Dmi** probuzení **E** do nico **Ami** ty.

Není co, není jak, není proč, není kam,
není s kým, není o čem, každý je v době sám,
vyzáblý Don Quijote sedlá svou Rosinantu
a Bůh je slepý řidič sedící u volantu.

®: **E** Zapínám **F** telefon - **Dmi** záznamník **E** cizích citů,
špatné zprávy **F** chodí jako **Dmi** policie **E** za úsvitu,
Dmi jsem napůl bdělý a **G7** napůl ještě v noční pauze,
C měl bych se smát, ale **E** mám úsměv Mikymauze,
Ami rána bych **Ami/G** zrušil. **F, E, Ami**

Nějaký dobrák v rádiu pouští Čikoreu,
opravdu veselo je, asi jako v mauzoleu,
ve frontě na mumii mám kruhy pod očima,
růžový rozbřesk fakt už mě nedojímá.

Povídáš něco o tom, co bychom dělat měli,
pomalu vychládají naše důlky na posteli,
všechno se halí v šeru, či to bylo vinou,
že dřevorubec máchl mezi nás širočinou.

®: Postele rozdělené na dva suverénní státy,
ozdoby na tapetách jsou jak pohraniční dráty,
ve spánku nepřijde to, spánek je sladká mdloba,
že byla ve mně láska, je jenom pustá zloba,
dráty bych zrušil.

Prokletá hodina, ta minuta, ta krátká chvíle,
kdy věci nejsou černé, ale nejsou ani bílé,
kdy není tma, ale ještě ani vidno není,
bdění je bolest bez slastného umrtvení.

Zběsile mi to tepe a tupě píchá v tříse,
usnout a nevzbudit se, nemuset na nic myslet,
opřený o kolena poslouchám tvoje slzy,
na život je už pozdě a na smrt ještě brzy.

®:Co bylo kdysi včera, je, jako nebylo by,
káva je vypita a není žádná do zásoby,
věci, co nechceš, ať se stanou, ty se stejně stanou,
a chleba s máslem padá na zem vždycky blbou stranou,
máslo bych zrušil.

Povídáš o naději a slova se ti pletou,
jak špionážní družice letící nad planetou,
svlíknout se z pyžama, to by šlo ještě lehce,
dvacet let mluvil jsem a teď už se mi mluvit nechce.

Z plakátu na záchodě prasátko vypasené
kyne mi, zatímco se kolem voda dolů žene,
všechno je vyřčeno a odnášeno do septiku,
jenom mně tady zbývá prodýchat pár okamžiků.

®:Sahám si na zápěstí a venku už je zítra,
hodiny odbíjejí signály Dobrého jitra,
jsem napůl bdělý a napůl ještě v noční pauze,
měl bych se smát, ale mám úsměv Mikymauze,
lásku bych zrušil.

Mladičká Básnířka

^GMladičká básnířka ^{Hmi}s korálky nad kotníky ^{Emi,D}
^Gbouchala na dvířka ^{Hmi}paláce poetiky. ^{Emi, D}
S někým se ^Gvyspala, někomu ^Dnedala, láska jako ^{Emi}hobby.
^{Cmi}Pak o tom napsala ^Dblues na čtyři ^Gdoby

Své srdce skloňovala podle vzoru Ferlinghetti,
ve vzduchu nechávala viset vždy jen půlku věty,
plná tragiky, plná mystiky, plná splínu.
Pak jí to otiskli v jednom magazínu

^GHm hm hm... ^{Hmi,Emi,D}

Bývala viděna v malém baru u Rozhlasu,
od sebe kolena a cizí ruka kolem pasu,
trochu se napila, trochu se opila na účet redaktora,
za týden na to byla hvězdou Mikrofóra.

Pod paží nosila rozepsané rukopisy,
ráno se budila vedle záchodové mísy,
múzou políbena, životem potřísněná, plná zázraků
A pak ji vyhodili z gymplua hned na to i z baráku

Šly řeči okolím, že měla něco se esenbáky,
ať bylo cokoliv, přestala věřit na zázraky,
cítila u srdce, jak po ní přešla železná bota,
tak o tom napsala sonet – a ten byl ze života

Pak jednou v pondělí, přišla na koncert na koleje
a hlasem pokorným prosila o text Darmoděje.
Péro vzala, pak se dala tichounce do pláče,
a její slzy kapaly na její mrkváče,
a její slzy kapaly na její mrkváče.

Modré čepice

A Pozór, pozor!

A Ze sedmého nástupiště třetí koleje

E vlak co měl jet nepojede **A** spadly troleje

a dřív než to spravíme a celé smontujem
to už bude čtvrtek a ve čtvrtek stávkujem

D děkujem za pochopení draží občani

A zítra běžte pěšky a nebudte nasraní
to co lítá vzduchem to jsou modré čepice

E zdraví vás přednosta želez **A** niční stanice

Pozór, pozor!

Jízdenky na pátek platí celou neděli
všechny čtvrteční spoje pojedou v pondělí
noční rychlík IC10 jako spěšný vlak
vypraven je místo do Břeclavi na Hlavák
děkujem za podporu a za pochopení
jsme tu proto abyste byli spokojení
to co lítá vzduchem to jsou modré čepice
zdraví vás přednosta železniční stanice

Pozór, pozor!

Kdo se potřebuje zahřát ať si kupí rum
modrá armáda se brání modrým upírům
republika pláče oni sají naší krev
každý ajznboňák bít se bude jako lev
jestli se to náhodou někomu nelíbí
ať přide za mnou do kanclu a řiť mi políbí
to co lítá vzduchem to jsou modré čepice
zdraví vás přednosta železniční stanice

Konéc hlášení!

Moje malá válka

Ami Do klopy **Hmi7/5-** jsem si vetkl **E7** rekrutské **Ami** třepetálky
Ami a odchá **Hmi7/5-** zím dnes večer **Cmaj7** do svojí **H7** malé **Bbmaj7** války.
Dmi7 Ne, není **E7** vyhlášena **Ami** patentem císař **Fmaj7** pána,
Cmaj7 jen ustou **Hmi7/5-** pit už nelze, **Dmi7** jen ustou **E7** pit už nelze,
Ami jen ustou **Fmaj7** pit už nelze, **E7** když padne první rá **Ami** na.

Tamboři mého srdce do oslích kůží bijí
a ve mně šikují se korouhve kompanií.
Já, pacifista lásky a věčný mírotvorce,
kreslím teď lebku s hnáty, kreslím teď lebku s hnáty,
kreslím teď lebku s hnáty pastelkou na praporce.

Velice moc se bojím, držte mi, prosím, palce,
poteče hodně krve v té mojí malé válce,
vzpomeňte na mě v dobrém, až přijdou zprávy z fronty,
já prostě odcházím jen, já prostě odcházím jen,
já prostě odcházím jen bránit své horizonty.

Bránit svůj kousek země, tvrt čtverečního metru,
víc místa nezabírám v botách, čapce a svetru.
Berou mi moje, moje, a proto dneska večer
jdu do své malé války, jdu do své malé války,
odcházím do své války, jdu proti mečům s mečem.

Ami , F6 , E7 , Bb6/7 , Ami , F6 , E9#/7 , Ami(6)

Cmaj7 – x32000
Fmaj7 – x03210
Hmi7/5- - x20201
Bbmaj7 - x13231

Myš na konci léta

Všichni už **Ami** spí, jenom **E** my dva jsme vzhů **Ami** ru,
C poslední **G** dva v celém **C** do **E7** mě,
Dmi já dělám **E** na papír **Ami** litera **E** turu
Dmi a ona **E** kouká se **F** **G, C** mně **G**
Dmi já dělám **E** na papír **Ami** litera **E** turu
Dmi a ona **E** kouká se **Ami** po mně. **E, Ami**

Šedivá myš, zřejmě odněkud z polí,
e konec léta a začátek sklizně,
jenom si nemysli, ono to bolí,
když někdo kosou tě řízne.

Však já si nemyslím, kámoško v bídě,
klidně tu přenocuj, nějak se vejdem,
ráno se vzbudíš dřív, než někdo přijde
a večer se zase sejdem.

Budeme společně do noci škrábat,
ty svými zoubky, já perem,
nevadí, že máme jinačí kabát,
hlavní je, jak ten svět berem.

Je konec léta a mně přišlo líto,
že chodí po polích vrazi,
škodíš-li, neškodíš - kdo rozsoudí to,
a tak ti nabízím azyl.

Muzeum

^CVe Slezském muzeu ^Gv oddělení ^{Ami}třetihor
je bílý ^Fkrokodýl a ^Cmedvěd a liška a ^{G7}kamenní ^Ctrilobiti, ^{G7}
^Cchodí se tam jen tak, co ^Gnoha nohu ^{Ami}mine,
abys viděl, jak ten ^Fživot plyne,
^Cjaké je to všechno ^{G7}pomíjivé ^Cživobytí.
^FPak vyjdeš do parku
a ^{C4}celou noc se ^Ftouláš noční Opavou
a ^Bopájíš se ^Fpředstavou,
jaké to ^Cbude ^Fv ráji.
V ^Cpět třicet pět jednou z ^Gpravidelných ^{Ami}linek,
sedm zastávek do ^FKateřinek,
^Cukončete nástup, ^{G7}dveře se ^Czavírají.

Budeš-li poslouchat a nebudeš-li odmítovat,
složíš-li svoje maturity, vychováš pár dětí a vyděláš dost peněz,
můžeš se za odměnu svézt na velkém kolotoči,
dostaneš krásnou knihu s věnováním zaručeně.
A ty bys chtěl plout na hřbetě krokodýla
po řece Nil a volat: "Tutanchámon, Vivat, Vivat!"
po egyptském kraji.
V 5:35 jednou z pravidelných linek,
sedm zastávek do Kateřinek,
ukončete nástup, dveře se zavírají.

Pionýrský šátek uvážeš si kolem krku,
ve Valtické poručíš si čtyři deci rumu a utopence k tomu,
na rozbitém stole na ubruse
píšeš svou rýmovanou Odysseu,
nežli přijde někdo, abys šel už domů.
Ale není žádné doma jako není žádné venku,
není žádné venku, to jsou jenom slova,
která obrátit se dají.
V 5:35 jednou z pravidelných linek,

sedm zastávek do Kateřinek,
ukončete nástup, dveře se zavírají.

Možná si k tobě někdo přisedne,
a možná to bude zrovna muž,
který osobně znal Egyptána Sinuheta,
dřevěnou nohou bude vyťukávat do podlahy
rytmus metronomu, který tady klepe
od počátku světa.

Nebyli jsme, nebudem a nebyli jsme, nebudem
a co budem, až nebudem,
jen navezená mrva v boží stáji.

V 5:35 jednou z pravidelných linek,
sedm zastávek do Kateřinek,
ukončete nástup, dveře se zavírají.

C4 = 033010

Never more

^G Seděl jsem za stolem a ^C básně ^G čet, rádio ^C hrá ^G lo ^{G4} ^G
v tom slyším ťukání ^C na parapet ^G ,
tak ^{Emi} tiché že se mi možná jen ^D zdá ^G lo
Zastřený mužský hlas ^{Adim} z chodníku ^{C7maj} tiše se ptal
^{Hmi7} Nerad vás ruším pane ^C básniku,
ale ^G mohli bychom na chvíli dál? ^{G4} ^G

V předsíni podal mi deštník a plášť a láhev vína
Jako bych někde už viděl tu tvář,
byla to tvář na kterou se nezapomíná,
v průvanu zhasla mi svíčka, zvenku studený vítr vál,
na chodbě na dlaždičkách za ním černý havran stál.

Usedl do křesla a černý pták sedl mu v klíně,
bodlo mě u srdce, když spatřil můj zrak,
že z podešví mu trčí koňské žíně.
Tak nás tu máte, jak jste si přál, na lampu padl stín,
přes psací stůl když mi vizitku dal - firma Ďábel a syn.

V tolika nocích a v tolika dnech jsem ho vzýval,
volal ho na pomoc když docházel dech
a teď jsem se mu z oči v oči díval.
Cítil jsem konopnou smyčku, jak mi svírá krk
Když vytáhl ze zánadří ceduličku a dlouhý husí brk.

Za kapku krve tě zahrnu vším co budeš žádat
Vidět to co jiní nevidí tě naučím
a slova k slovům v písni skládat.
Co za to žádaš, ptal jsem se ptal, jsem jen nuzný tvor
A havran v rohu zakrákal "Never more"

Na dlani zaschlou kapku krve mám a tma je v sále
Když přijdou lijáky tak bolí ten šrám
a ono podívej se z okna prší stále.
Nešťastně šťastný v půlce života, kymácející se vor,
a havran na rameni skřehotá "Never more".

G4 = 3x0013
Adim= x01212
C7maj= x32000

Osmá barva duhy

Emi Chladná jsou **D** dubnová **Emi** rána **D**,
Emi ze slunce je **D** vidět jenom **G** kou **H7** sek,
Emi ve flašce **D** od Cin **Emi** za na **Emi** úhoři, **H7** úhoři **Emi** třou se.

®: **Ami** Všichni moji **Emi** známí teď **C7maj** spí, **Ami** spí, **H7** spí doma s manželkami,
Ami zůstali jsme **Emi** sami – **H7** já a **Emi** já.

Města jsou jedno jako druhý, černá je osmá barva duhy,
Ami černá je barva, kterou **H7** mám teď nejra **Emi** děj, **Ami H7**
jó, je to bída, je to bída, hledal jsem ostrov jménem Atlantida
Ami a našel vody, vody, **H7** vody, vody, vody haba **Emi** děj.

Kdyby měl někdo z vás zájem,
uděláme velikánský mejdan,
projdeme tam a zpět rájem
a svatý Petr bude náš strejda.

®:...

Pod okny řve někdo: kémo,
každý správný folkáč nosí vousy,
já umím jen písničky v E moll
a prsty jsem si až do masa zbrousil, protože:

®: Všichni moji známí teď spí, spí, spí doma s manželkami,
zůstali jsme sami - já a vy.
Města jsou jedno jako druhý, černá je osmá barva duhy,
černá je barva, kterou mám teď nejraděj,
jó, je to bída, je to bída, hledáme ostrov jménem Atlantida
a nacházíme vody, vody, vody, vody, vody, vody,
vody, vody, vody, vody, vody, vody,
vody, vody, vody, vody, vody, vody habaděj.

Ostrava černá

^CZ hulváckého kopce ^Fjede tramvaj šupem
^Gdržíme se štangle a ^Cnohama dupem

®: ^FČerná Ostrava ^Cčerná, děvucha ^Gvěrná, revize ^Cjízdenek.
^FČerná Ostrava ^Cčerná, děvucha ^Gvěrná, revize ^Cjíz ^Gnek ^C

Jsem nový revizor a kontroluju tu
jestli máte dŕurku správně procviknutů

Až zas jednou v Praze klíčema zazvoníte
ne abyste řvali: "Máme holé řitě!"

Byl to chytrý chlapec ale jinak lajdak
že byl na děvuchy, tak studoval pajdak

Co bych ráno vstával od půl paté robil
budu podnikatel, koupil jsem si mobil

Když chceš sbalit holku co děla okolky
vem ju k Fischerovi na vibrační stolky

Když jsem zpíval hymnu ostuda mě lískla,
bo jsem neubrzdl Nad Tatrou sa blýska

Moja Evelína je jak z Temelína -
do čtvrtka hicuje, v pátek vyhasíná

Pražští úředníci běžte do prdele
nám dálnici staví synci z Izraele

Pryč je starý Magdon pryč, su děcka
hladné
dnes kdo není v Tesco ten hraje golf na
Čeladné

Před Union banku delaji se fronty
každy tam šibuje se svojimi konty
A ja nešibuju bo ty svoje rance
dal sem do bezpečí v Moravia bance

Přihlásil jsem robu, že vyhraje missku,
byla stotřináctá, dostal jsem po pysku.

Šel jsem ku Šlapkovi kupit se kytaru
našel jsem tam štajgra, jak hral Niagaru

U Elektry stala kývala na pána
pane já chci byti vytunelována

V neděli zajdeme na velikou túru
po červené značce z Kauflandu do
Carrefouru

Včera hamba Klause dneska hamba Špidla
pečeným holubům zlomila se křídla

Že se kradě všadě byste vědět mohli
z Poruby jdu pěšky bo koleje šlohlí

Babičky nad patnáct to už nejsou ženský
říkává můj přítel sochař Opočenský

Já mam teďka půdu úrodnou jak Hanou
vlastním velký statek kousek pod
Spolanou

Moje nejmilejší, to je pěkná coura
místo na manžela myslí na kocoura

Prodejte si celu Ostravěnkou moju
jen ty dŕury nechte radši napokoju
Jen ty dŕury nechte černe jako bryja
tam farala cela moja familija
Tam farali se mnu všeci kamaradi
tam jsem nechal zdraví aji pulku mladi

Ostravská častuška

^CSoudruh Gottwald na Ostravsko ^{G7}pismo dluhe ^Fna ^Cpsal,
že prý u nas celý revír ^{G7}pětiletku ^Czaspal.
^{G7}ja ja ja za ^Cspali sme, ^Fale vstaněm za ^Cse ^{C7},
^Fna Ostravsku ^Cbuděm rubať ^{G7}jako na Donba ^Cse

Absence je u nas velka aji fluktuace
bulači se rozmnožili nevoní jim práce
ja ja ja nevoněla bude vonět zase,
na Ostravsku buděm rubat jako na Donbase

Uhla malo pro fabriky pro socialismus
to by nas moh chachar Thrumen přes pazoury píznut
ja ja ja bylo malo ale bude zase
na Ostravsku budem rubat jako na Donbase

U nas v ROHu i ve straně malo se starali,
aby všade jako Miska haviře rubali
ja ja ja roh i strana polepšu se zase
na Ostravsku budem rubat jako na Donbase

Ale v čul jak soudruh Gottwald napsal do Ostravy
do překopův do rabuňkuv fukne viatr zdravý
ja ja ja soudruh Gottwald napravil to zase
na Ostravsku budem rubat jako na donbase

Aby sme sa spendličkami v uhlu nehrabali
kombajny a nakladače pošle soudruh Stalin
ja ja ja ja ja, u nas bude zase,
na Ostravsku buděm rubať jako na Donbase

Uřady a kanceláře z cele republiky
na Ostravsko posílaju nové brigádníky
ja ja ja havířu dost budě u nas zase
na Ostravsku budem rubat jako na Donbase

Pane prezidente

^D Pane prezidente - ústavní ^E činiteli

píšu Vám ^{A7} stížnost že moje děti na mě ^D zapomněly

jde o syna Karla a mladší ^{Emi} dceru Evu

rok už ^{A7} nenapsali rok už nepřijeli ^D na návštěvu

®: Vy to ^G pochopíte, vy totiž ^{Am} všechno víte

vy se ^{D7} poradíte vy to vyřešíte, vy mě ^G zachráníte

Pane prezidente, já žádám jen ^{Ami} kousek štěstí

pro co ^{D7} jiného jsme přeci zvonili klíčkama ^G na náměstí

Pane prezidente a ještě stěžuju si,
že mi podražili pivo, jogurty, párky i trolejbusy,
i poštovní známky, i bločky na poznámky,
i telecí plecko, Řecko i Německo - prostě všecko

®:

Pane prezidente, mé České republiky
oni mě propustili na hodinu z mé fabriky,
celých třicet roků všecko bylo v cajku,
teď přišli noví, mladí a ti tu řadí, jak na Klondiku.

®:

Pane prezidente - moje Anežka kdyby žila
ta by mě za ten dopis, co tu teď píšu, patrně přizabila,
řekla by: Jaromíre, chováš se jak malé děcko,
víš, co on má starostí s celou tu Evropu, s vesmírem a vůbec všecko

®:

Pane prezidente

Pánové nahoře

C Pánové naho **Emi** ře, já **Dmi7** píšu vám dnes **G7** psaní
a **Dmi7** nevím vlastně **C** ani, bu **Dmi7** dete-li ho **G7** číst,
přiš **C** lo mi ve stře **Emi** du do **Dmi7** války předvo **G7** lání,
je **Dmi7** to bez odvo **C** lání, tím **Dmi7** prý si **G7** mám být **C** jist.
F Pá nové naho **Cdim** ře, já už to lejstro **Emi** spálil,
už **Ami** jsem si kufry **Dmi7** sbalil, správ **C** cové vrátil **G7** klíč,
pá **C** nové naho **Emi** ře, uc **Dmi7** tivě se vám **G7** klaním
a **Dmi7** zítra vlakem **C** ranním **Dmi7** odjždím **G7** někam **C** pryč. **Emi, Dmi7, G7**

Co už jsem na světě, viděl jsem zoufat matky
nad syny, kteří zpátky se nikdy nevrátí,
slyšel jsem dětský pláč a viděl jejich slzy,
které snadno a brzy se z očí neztratí.
Znám vaše věznice, znám vaše kriminály,
i ty, kterým jste vzali život či minulost,
vím také, že máte solidní arzenály,
i když jste povídali o míru víc než dost.

Pánové nahoře, říká se, že jste velcí
a na věci to přece vůbec nic nemění,
pánové nahoře, na to jste vážně malí,
abyste vydávali rozkazy k vraždění.
Musí-li války být, běžte si válčit sami
a vaši věrní s vámi, mě, mě nechte být,
jestli mě najdete, můžete klidní být,
střílejte, neváhejte, já zbraň nebudu **C** mít **Emi, Dmi7, G7**
nebudu **C** mít **Emi, Dmi7, G7** nebudu **C** mít ...

Pavilon č. 5

®: *Ami* Cha cha *E7* cha ... *Ami, C, G, C, G, E7, Ami, E7, Ami*

Ami Dostal jsem pa *Dmi* píry na *Ami* hlavu,
Dmi žiju v *Ami* ústavu, kde se *E7* léčí rozum,
Ami dělám si, co se mi *Dmi* zalíbí,
Ami mám pevné *Dmi* alibi, *Ami* lékařskou *E7* diagnózu.

C V erárním pyžamu, *G* co sahá na kotníky,
C denně pět oxazepa *E7* mu a čtyři skotský stříky,
F na zahradě okopávám len *E7* a nemůžu *Ami* ven.

Včera jsem měl kázání v *E7* Betlémské kapli,
Ami nadával jsem na pány, *E7* nežli mě chňapli,
C zapálili hranici *G* u mojí postele,
C na naši světnici *E7* bývá často vesele,
Ami pavilón *E7* číslo pět, *Ami* pavilón *E7* číslo pět,
Ami to je můj *E7* celej *Ami* svět. *E7 Ami*

®:

V neděli disciplína poleví, přichází
návštěvy ve vší slávě,
příbuzní hledí na mě zkoumavě,
zda mám máslo na hlavě anebo máslo v
hlavě.

A já v erárním pyžamu, co sahá na
kotníky,
dostanu štangli salámu a tři krabičky Viki
a jsem velice spokojen, že s nima
nemusím ven.

Zalezu na klozet, mušle je trůnem,
a jsem od A do Z Giordanem Brunem,
netřeba odvolat vyčenené názory,
v nejhorším sestra zavolá nějaký doktory
a dají mi meprobamat, dají mi
meprobamat, dají mi meprobamat.

®:

Devět - to je čas velké vizity, stojím jak
přibitý u pelesti,
primář nás vesele pozdraví,
poptá se na zdraví a přeje hodně štěstí

A já v erárním pyžamu, co sahá na
kotníky,
do kávy si nalámu tři rohlíky
a z okna koukám se ven a někdy taky
pleju len.

Když si chci spravit náladu, neb' je mi
nevrlo,
rozložím svoji armádu u města Waterloo
a lumpa Anglána zničí má dělostřelba,
bitva je vyhrána, ať žije ostrov Elba,
ať žije ostrov Elba, ať žije ostrov Elba, ať
žije ostrov Elba.

®:

Dostal jsem papíry na hlavu, žiju v ústavu, kde se léčí rozum,
dělám si, co se mi zalíbí, mám alibi, dementní diagnózu.

Penzi3n Česko

^DKrásný kraj
^Evšude kolem ^Ahezko
^Dvítejte ^Ev penzi3nu ^AČesko
^Guprostřed ^DEvropy
^Ahory, doly, lesy, vody, pole se sno^Dpy

Vstřícny lid a přívětivé klima
v noci klid
dlouhé léto, krátká zima
cizinců častý cíl
v knize hostů přečtete si
kdo už tady byl

^DTataři, Avaři, ^Ekřižáci, ^Abarbaři
^DČingischán na koni, ^Eněmečtí ^Acísaři
^Gtaliáni, Švédové, ^DRusové na tancích
^Amaďarští strýcové i polští bratraci
^Dod jihu Habsburci, ^Ez východu ^Asoudruzi
^DHunové i Turci, ^Eba i ti ^AFrancůzi
^Gnávštěvy na víkend ^Da nebo na roky
^Asmlouvy o pomoci, dědičné nároky^D

Krásný kraj
všude kolem hezko
vítejte v penzi3nu Česko
uprostřed Evropy
hory, doly, lesy, vody, pole se snopy

A paní recepční po každé návštěvě
pěkně to uklidí, snídaně je v devět
pořádek na dvorku, kuželky a pivec
tady si oddáchně slušňák i zločinec
v kuchyni na stěně, pěkně to vyzerá
je podpis Stalina, je podpis Hitlera
dvě velká srdíčka a pod tím slova
byli zme nadšeni, přijedem znova!

Krásný kraj
všude kolem hezko
vítejte v penzi3nu Česko
uprostřed Evropy
hory, doly, lesy, vody, pole se snopy

Petěrburg

Ami Když se snáší noc na střechy Petěrburgu, **F** padá **E** na mě **Ami** žal,
zatoulaný pes nevzal si ani kůrku **F** chleba, kterou **E** jsem mu **Ami** dal.

®: /: **C** Lásku moji **Dmi** kníže I **E** gor si bere,
F nad sklenkou **F#dim** vodky **H7** hraju si **E7** s revolverem,
Ami havran usedá na střechy Petěrburgu, **F** čert a **E** by to **Ami** spral. **(G)**

Nad obzorem letí ptáci slepí v záři červánků,
moje duše, širošírá stepi, máš na kahánku.

®: /: Mému žalu na světě není rovno,
vy jste tím vinna, Naděždo Ivanovno,
vy jste tím vinna, až mě zítra najdou s dírou ve spánku. :/

F#dim = x01212

Pijte vodu

®: /: ^C Pijte vodu, pijte pitnou vodu, pijte vodu a ^G nepijte ^C rum ! :/

^C Jeden smutný ajznboňák pil na pátém nástupišti ^G ajerko ^C ňak.

^C Huba se mu slepila a diesellokomotiva ho ^G zabi ^C la.

®:

V rodině u Becherů pijou becherovku přímo ze džberů.

Proto všichni Becheři mají trable s játrama a páteří.

®:

Pil som vodku značky Gorbačov a potom povedal som všeličo a voľačo.

Vyfásol som za to tri roky, teraz pijem chlórované patoky.

®

My jesteżny chłopci z Warszawy, chodime pociungem za robotou do Ostravy.

Štery litry vodka i mnużstwo piv, bardzo fajny kolektiv.

®:

Jedna paní v Americe ztrapnila se převelice.

Vypila na ex rum, poblila jim Bílý dům.

®:

Píseň o převtělování

Ami Někdo věří Aláhovi, někdo Jézu **Dmi** Kristu,
G někdo vůbec ničemu a, k ďasů, čert **C** je vem,
Dmi a víra ze všech nejlepší **Ami** je víra hinduistů,
E ti věří, že když umřeme, tak vlastně **Ami** neumřem.
Loučit se **Dmi** chceš se **Ami** světem,
vždyť **A7** narodíš se **Dmi** zase,
když ovšem byl jsi prase **Ami** tem,
tak **E** budeš zase **Ami** prase.

Tak drž se svého koryta a tvař se trochu směle,
a zas se narodíš, a třeba dvacetkrát,
a jestli jsi zažil teď smrt svého nepřítele,
tak hned v tom dalším životě ho budeš mít rád.
Normálně žij, nic nezkoušej,
chce to klidný přístup,
snad se tvá duše prokouše
až k vedoucímu místu.

Pak žij si klidně jako otrok, příště budeš drábem,
a po drábovi narodíš se jako Mohamed,
jestli ale narodíš se stromem baobabem,
tak budeš stromem baobabem nejmíň tisíc let.
Než ale žít jak papoušek
a čekat, co zas přijde,
je líp už teď se pokoušet
žít jako slušní lidé.

A kdo je kdo a kdo byl kým, už to mám pomíchané,
i genetici ruce spráskli nad chromozómem,
a možná tenhle hrozný pes byl kdysi hodným pánem
a tenhle dobrý pán byl kdysi nevraživým psem.
V srdci mám euforii
a v duši plno smíru,
to vymysleli v Indii
moc pohodlnou víru.

Píseň zhrzeného trampa

C Poněvadž nemám **G** kanady a **F** neznám písň **C** z pamp
F ho, ho, **C** ho - **G7** neznám písň z **C** pamp **G7**

Vyloučili mě z osady, že prý jsem houby tramp
Ho, ho, ho - že prý jsem houby tramp
Napsali si do cancáků, jen ať to každej ví,
Ho, ho, ho - jen ať to každej ví
vyloučený z řad čundráků, ten frajer libový
Ho, ho, ho - ten frajer libový

®: **C** Já jsem **G** ostuda traperů **Ami**,
F já mám rád **C** operu,
já mám **G** rád **C** jazz- **G7** rock
C Chodím **G** po světě **Ami** bez nože,
to **F** prý se **C** nemože, **G** to prý jsem **C** cvok
F Já jsem nikdy neplul na **C** šífu
a všem **D7** šerifům jsem říkal, ba **G** ne, pane **G7 C**
Já jsem **E7** ostuda **Ami** trempů,
F Já když **C** chlempu, tak v **G7** autokem **C** pu **G7, C**

Povídal mi frajer Džou, jen žádný legrácky
jinak schytneš na bendžo, čestný čundrácky
A prý se můžu vrátit zpět až dám se do cajku
A odříkám jim naspamět akordy na vlajku
®:

A tak teď chodím po světě a mám zaracha
Na vandr chodím k Markétě a dávám si bacha
Dokud se trampské úřady nepoučí z chyb
Zpívám si to svý nevadí a zase bude líp
®:

Pochod marodů

Ami Krabička cigaret a **C** do kafe **G** rum, **F** rum, **Ami** rum,
dvě vodky a fernet a teď, **C** doktore, **G** čum, **F** čum, **Ami** čum,
chra **Dmi** pot v hrud **F** ním ko **Ami** ši, no **Dmi** to je **F** záži **E** tek,
Ami my jsme kámoši řidi **C** čů sani **G** tek, - tek, - **Ami** tek.

Měli jsme ledviny, ale už jsou nadranc, -dranc, -dranc,
i tělní dutiny už ztratily glanc, glanc, glanc,
u srdce divný zvuk, co je to, nemám šajn,
je to vlastně fuk, žijem fajn, žijem fajn, fajn, fajn.

®: **Ami** Cirhóza, **C** trombóza, **G** dávivý **C** kašel,
Dmi tuberku **Ami** lóza - **E** jó, to je **Ami** naše!
neuróza, **C** skleróza, **G** ohnutá **C** záda,
Dmi paraden **Ami** tóza, no **E** to je pa **Ami** ráda!
Jsme **Dmi** slabí na tě **Ami** le, ale **G** silní na du **C** chu,
Dmi žijem vese **Ami** le, **E** juchuchuchu **Ami** chu!

Už kolem nás chodí pepka mrtvice, -ce, -ce,
tak pozor, marodi, je zlá velice, -ce, -ce,
zná naše adresy a je to čiperka,
koho chce, najde si, ten natáhne perka, -rka, -rka.

Zítra nás odvezou, bude veselo, -lo, -lo,
doktoři vylezou na naše tělo, -lo, -lo,
budou nám řezati ty naše vnitřnosti
a přitom zpívati ze samé radosti, -sti, -sti.

®: Zpívati: cirhóza, trombóza, dávivý kašel,
tuberkulóza, hele, já jsem to našel!
Neuróza, skleróza, křivíčná záda,
paradentóza, no to je paráda!
Byli slabí na těle, ale silní na duchu,
žili vesele, než měli poruchu.

Potulní kejklíři

Ami Potulní kejklíři **Emi** jdou zasněženou plá **Ami** ní, **Emi**
v **Ami** obitém talíři **Emi** vaří vítr ke snída **Ami** ni, **Emi**
s **C** cvičenou opičkou **G** na rameni,
Ami životem **Dmi** malinko **C** unaveni, **E7**
Ami potulní kejklíři **Emi** jdou bílou plá **Ami** ní. **Emi, Ami, Emi**

V kovárně na kraji vsi všechen sníh už stál,
dobrý kovář odžene psy a pozve je dál,
sláma je postelí i peřinou
a oni jeden k druhému se přivinou
a zítra na návsi začíná candrbál.

®: **Ami** Kejklíři, **Emi** kejklíři **Ami** jdou. **Emi, Ami, Emi, C, G**

®:

Po schodech kostela poskakuje míč,
muž s tváří anděla ohýbá železnou tyč
a krásná dívka jménem Marína
zatančí tanec pohanského bůžka Odina
a zítra po polednách budou zase pryč.

Vozíček z lipových dřev po hlíně drkotá,
červená nepokojná krev je erbem života,
všechno, co chceme, leží před námi
za devatero poli, devatero řekami,
nad zimní krajinou slunce blikotá.

®:

®:

®:

Převez mě, příteli

A Převez mě příteli na druhý břeh
Na první schůdek mě vysoupit nech
H **Hmi** m.. **E** Na první schůdek **A** z dola

Jen malou chvíli a poplujem zpět
Chtěl bych se podívat na tamten svět
Hm.. Kdo mě volá?

Nalož mě příteli na vratký prám
Všechno co žádáš, všechno ti dám
Hm.. Samota zlá je

Dnes v noci slyšel jsem vzdálený tón
Tmou nesl se akordeon
Hm.. Víím kdo mi hraje

Láska i smrt jsou jen okamžiky
Polibky krásné Euridiky
Hm.. Motýli v letu

Voda se valí a vlny jdou
a žádní živí nemohou
Hm.. Tam do těch světů

Hm..

Přítel

G, D/F#, Emi7, C, G, D, Ami, C/D, Cmaj7, G, D4sus, D

Jestlipak ^G vzpomínáš si ještě na ten
^{D/F#} čas,
táhlo nám ^{Emi7} na dvacet a ^C slunko ^G bylo
v ^D nás,
^{Ami} vrabci nám jedli z ruky,
^C život šel bez záruky,
^G ale taky bez příkras ^D.

Možná, že hloupý, ale krásný byl náš svět,
zdál se nam opojný jak dvacka cigaret
a všechna tajná přání
plnila se na počkání anebo rovnou hned.

®: ^{Ami} Kam jsme se poděli
^C kam jsme se to poděli,
^G kde je ti ^{D/F#} konec, můj ^{Emi7} jediný
příteli,
^{Ami} zmizels' mi, nevím ^D kam,
^{Cmaj7} sám, sám, sám, jsem tady
^G sám ^{D4sus, D}.

Jestlipak vzpomínáš si ještě na tu noc,
jich bylo pět a tys' mi přišel na pomoc,
jó, tehdy nebýt tebe tak z mých
dvanácti žeber nezůstalo příliš moc.

Dneska už nevím, jestli příběh' by jsi zas,
jak tě tak slyším, máš už trochu vyšší hlas
a vlasy vlasy kratší, jó, bývali jsme mladší,
no a co, vem to řas.

®: Kam jsme se poděli kam jsme se to
poděli,
kde je ti konec, můj nejlepší příteli,
zmizels' mi, nevím kam,
sám, sám, sám, peru se teď sám.

Jestlipak vzpomínáš si ještě na ten rok,
každá naše píseň měla nejmíň třicet slok
a my dva jako jeden ze starých
reproboden
přes moře jak přes potok.

Tvuj děda říkal: ono se to uklidní,
měl pravdu, přišla potom spousta malých
dni
a byla velká voda vzala nam, co ji kdo dal,
a tobe i to poslední.

®: Kam jsme se poděli kam jsme se to
poděli,
kde je ti konec, můj bývalý příteli,
zmizels' mi, nevím kam,
sám, sám, sám, zpívám tu teď sám.

Jestlipak vzpomínáš si na to, jakýs' byl,
jenom mi netvrď, že tě život naučil,
člověk, to není páčka,
kterou si, kdo chce, mačká,
to už jsem dávno pochopil.

A taky vím, že srdce rukou nechytím,
jak jsem se změnil já, tak změnil ses i ty,
a přesto líto je mi, že už nám nad písněmi
společný slunko nesvítí.

®: Kam jsme se poděli, kam jsme se to
poděli,
kde je ti konec, můj jediný příteli,
zmizels' mi, nevím kam,
sám, sám, sám, jsem tady sám.

Pyšný Janek

A Pyšný Janku na okénku,
pyšný v poli, **D** pyšný v šen **A** ku.
E Kajže ty si najdeš ženku.
Kajže ty si **F#mi** najdeš **D** žen **A** ku,

Děvuchy do kola chodí,
za ruky se spolu vodí.
Ani jedna neuškodí.

Bo ty, švarný, pyšný Janku,
nechceš žádnů za galánku.
Inum koňa, inum šklanku

Sarajevo

Emi Přes haličské pláně **Ami** vane vítr zlý,
to **H7** málo, co jsme měli, nám **Emi** vody sebraly
jako tažní ptáci, **Ami** jako rorýsi
H7 letíme nad zemí, dva **Emi** modré dopisy.

®: **Emi** Ještě hoří oheň a **Ami** praská dřevo,
D7 ale už je čas jít **G** spát, **H7**
Emi tamhle za kopcem je **Ami** Sarajevo,
tam **H7** budeme se zítra ráno **Emi** brát.

Farář v kostele nás sváže navěky,
věnec tamaryšku pak hodí do řeky,
voda popluje zpátky do moře,
my dva tady dole a nebe nahoře.

®:

Postavím ti dům z bílého kamení,
dubovými prkny on bude roubený,
aby každý věděl, že jsem tě měl rád,
postavím ho pevný, navěky bude stát.

®:

Setkání s A. S. Puškinem

Co **Ami** bylo, je **E7** pryč jednou provždy, a stesky jsou k **Ami** ničemu,
každá **C** epocha **G** má vlastní kulisy, herce i kus **A7**
a **Dmi** líto mi je, že už **G** nikdy se nesetkám s **Ami** Puškinem,
nezajdu si s **E7** ním na čaj do bistra U sedmi **Ami** hus. **A7**
a **Dmi** líto mi je, že už **G** nikdy se nesetkám s **Ami** Puškinem,
nezajdu si s **E7** ním na čaj do bistra U sedmi **Ami** hus.

Dnes už nechodíme, jak zastara bosáci, naboso,
řvou motory aut, my z oken sčítáme galaxie
/: a líto mi je, že už po Moskvě nejezdí drožkáři
a nebudou víc, nebudou, a to líto mi je. :/

Před tebou se skláním, má bezbřehá epocho poznání,
a vzdávám ti hold, lidský rozum nad rozumem,
/: a líto mi je, že jak dřív se i dnes bůžkům klaníme
a na kolenou bijem hlavami o tvrdou zem. :/

Podél našich cest dlouhé aleje vítězných praporů,
náš boj za to stál, my máme vše, za co šli jsme se bít
/: a líto mi je, že se stavějí pomníky z mramoru
a vyšší než my, vyšší než veškerá vítězství. :/

Co bylo, je pryč, vyjdu ven na špacír, koukám: noc je tu,
vtom zničehonic vedle arbatských vrat u vody
/: stojí drožkář a kůň a pan Puškin jde po prázdném prospektu,
já krk za to dám, zítra že se něco přihodí ... :/

Spartakiádní

^GKaždá holka ^Dto má ráda ^Gzezadu či ^Dzepředu,
^Gač žije spar ^Dtakiáda, ^Gjá tam na ni ^Dpoje ^Gdu.

®: ^DNa sta ^Gdioně ^Dtisíce ^Gpičí ^Dseřaze ^Gných je v ^Ajeden ^Dšik,
^Gtenhle pohled ^Dsrdce ničí, ^Gpodejte mi ^Dkapes ^Gník.

Na na na ...

Máš-li, holka, ještě věnec, či máš jiné potíže,
vždy se najde dorostenec, který ti ju vylíže.

®: Na stadioně tisíce pičí seřazených je v jeden šik,
tenhle pohled srdce ničí, říkají mi kurevník.

Na na na ...

Stanice Jiřího z Poděbrad

C V metru na scho **Dmi7** dech vídáme **G7** se spolu,
C já jedu nahoru a **F** ona vždycky **G** dolů,
Fmaj7 vracím se z noční smě **Cmaj7** ny, ona jde **A7** na ranní,
Dmi7 oba jsme **G7** unave **C** ní a málo **A7** vyspaní
Dmi7 a schody **G7** jedou a **C** nechtějí **Ami** stát
F na staní **G** ci Jiřího z **C** Poděbrad.

Praha v šest hodin ještě sladce chrápe,
to jenom my dva blázni povinnosti chápem,
já dělám ve Škodovce a ona v trafice,
oba jsme černé ovce, dva kusy z tisíce,
a schody jedou a nechtějí stát
na stanici Jiřího z Poděbrad.

Pětkrát do týdne máme v metru rande,
jak se tak míváme, jsme protilehlý tandem,
já vlevo, ona vpravo držíme madla,
ji čeká Rudé právo a mně už padla
a schody jedou a nechtějí stát
na stanici Jiřího z Poděbrad.

V metru na schodech, tam se dějou divy,
tam jsem se zakoukal do trafikantky Ivy,
v tom spěchu stačím jen říct "ahoj" a "dobré ráno",
neb líbat během jízdy je přísně zakázáno,
a schody jedou a nechtějí stát
na stanici Jiřího z Poděbrad.

Praha v šest hodin ještě sladce chrní
a my jsme milenci velice opatrní,
v průvanu na schodišti vlasy nám lítají,
neb všechny věci příští nás teprv čekají
a schody jedou a nechtějí stát
na stanici Jiřího z Poděbrad.

Starý muž

G Až budu starým mužem, **Hmi** budu staré knihy **Emi** číst
a mladé **C** víno **D** lisovat,
G až budu starým mužem, **Hmi** budu si konečně **Emi** jíst
tím, **C** koho chci **D** milovat,
G koupím si perga **Hmi** men a štětec a tuš
a jako **Emi** čínský mudrc sednu na břeh **D** řeky
a budu **G** starý muž **Hmi, Emi, C, D** **G** starý muž. **Hmi, Emi, C, D**

Až budu starým mužem, pořídím si starý byt
a jedno staré rádio,
až budu starým mužem, budu svoje místo mít
u okna kavárny Avion,
koupím si pergamen, štětec a tuš
a budu pozorovat lidi, kam jdou asi,
a budu starý muž, a budu starý muž.

C, C/H, Ami, C/H, C, C/H, Ami, C/H, C, C/H, Ami, C/H, C, C/H, D

Na na na ...

Až budu starým mužem, budu černý oblek mít
a šedou vázanku,
až budu starým mužem, budu místo vody pít
ahodné víno ze džbánu,
koupím si pergamen, štětec a tuš
a budu mlčet, jako mlčí ti, kdo vědí už,
starý muž, starý muž.

Strach

A Bojím se žen, které **Cdim** bijí muže **Hmi Bb** důtkama po **A** těle.
Bojím se vyčinené **Cdim** tygří kůže **Hmi Bb** hned vedle **A** postele.
Bojím se vl **Cdim** čí smečky **Hmi Bb** za časů **A** hladu.
Bojím se **Cdim** uklízečky **Hmi7 Bb7** s očima **A** vzadu.

Bojím se cvičených dog, dyž pán je slepý.
Bojím se dealerů drog i lidí co jsou moc happy.
Bojím se nebe, bojím se pekla.
Bojím se tebe, abys mi neutekla

Bojím se pravdy, která vítězí na každý pád.
Bojím se malých mužů s řetězy a jejich dobrých rad.
Bojím se Hollywoodu a pádů na dno.
Bojím se že tu budu dýl, než je radno

Bojím se lesních vos, nahoty za dne.
Bojím se toho čeho bál se Daidalos, že můj syn spadne
Bojím se islámu, špinavých prachů,
Bojím se o mámu, bojím se strachu

Cdim = x01212

Bb7 = 013131

Hmi7 = x20202

Šnečí blues

G Jednou **C7** jeden **G** šnek **D** **G** šle **C** ně se **G** lek' **D7**
G nikdo už dnes **G7** neví, z **C** čeho se tak **Cmi** zjevil,
že se **G** dal hned **C7** na **D7** **G** těk. **D7**

Přes les a mýtinu rychlostí půl metru za hodinu,
z ulity pára, ohnivá čára,
měl cihlu na plynu.

Ale v jedné zatáčce, tam v mechu u svlačce,
udělal šnek chybu, nevyhnul se hříbu,
nevyhnul se bouračce.

Hned seběhl se celý les a dali šneka pod pařez,
tam v tom lesním stínu, jestli nezahynul,
tak leží ještě dnes.

A kdyby použil vůz anebo autobus,
nebylo by nutné zpívat tohle smutné,
smutné šnečí blues

Těšínská

Ami Kdybych se narodil **Dmi** před sto léty
F E7 v tomhle **Ami** městě **Dmi, F E7 Ami**
Ami u Larichů na zahradě **Dmi** trhal bych květy
F E7 své ne **Ami** věště. **Dmi, F E7 Ami**
C Moje nevěsta by **Dmi** byla dcera ševcova
F z domu Kamińskich **C** odněkud ze Lvova
kochał bym ją i **Dmi** pieścić **F** chy **E7** ba lat **Ami** dwieście. **Dmi, F E7 Ami**

Bydleli bychom na Sachsenbergu v domě u žida Kohna.
Nejhezčí ze všech těšínských šperků byla by ona.
Mluvila by polsky a trochu česky,
pár slov německy a smála by se hezky.
Jednou za sto let zázrak se koná, zázrak se koná.

Kdybych se narodil před sto léty byl bych vazačem knih.
U Prohazků dělal bych od pěti do pěti a sedm zlatek za to bral bych.
Měl bych krásnou ženu a tři děti,
zdraví bych měl a bylo by mi kolem třiceti,
celý dlouhý život před sebou celé krásné dvacáté století.

Kdybych se narodil před sto léty v jinačí době
u Larichů na zahradě trhal bych květy má lásko tobě.
Tramvaj by jezdila přes řeku nahoru,
slunce by zvedalo hraniční závoru
a z oken voněl by sváteční oběd.

Večer by zněla od Mojzese melodie dávnověká,
bylo by léto tisíc devět set deset za domem by tekla řeka.
Vidím to jako dnes šťastného sebe,
ženu a děti a těšínské nebe.
Jště, že člověk nikdy neví co ho čeká.

Na na **Dmi** na na... **F E Ami, Dmi, F E Ami**

Tři sudičky

D Tři sudičky **A** u kolébky, **G** hoj-hoj, **A** stály **D** mi,
podle tvaru mojí lebky, hoj-hoj, věštily,
já jsem zrovna dělal kaku, hoj-hoj, do plenek,
nechápal jsem smysl jejich, hoj-hoj, myšlenek.

®: /: Hoj-hoj-hola-hoj, budoucnost je boj,
hoj-hoj-hola-hoj, a tak se, chlapče, boj! :/

První babka byla mírně, hoj-hoj, obézní,
ta mi přála ruku krásné, hoj-hoj, princezny,
ať s ní strávím ve svém loži, hoj-hoj, co to dá,
čili, jak to zpívá Samson, hoj-hoj, pohoda.

®:

Druhá babka byla zloduch, hoj-hoj, od kosti,
snad proto mi přivěštila, hoj-hoj, starosti,
jenom ať se hošík trochu, hoj-hoj, potrápí,
ať je jeho princeznička, hoj-hoj, na chlapy.

®:

Třetí řekla: "Holky, vy snad, hoj-hoj, blbnete,
víte, jaká nemoc vládne, hoj-hoj, ve světě,
ať zavládne v jeho žití, hoj-hoj, idyla,"
vzala nůž a fik! a věštby, hoj-hoj, zrušila.

®:

Z toho plyne poučení, hoj-hoj, pro všechny,
každý problém dá se řešit, hoj-hoj, vědecky:
aby nekradlo se, uřež lidem, hoj-hoj, ručičky,
aby nezdrhali za kopečky, hoj-hoj, nožičky.

®:

Ukolébavka

G Den už se ^{F#}zešeřil, ^E už jste si dost ^E ^{F#}u ^Gží ^Gli
Tak **Ami** hajdy do pe ^Gřin a ^{F#}ne abyste tam moc ^{F#}řá ^Gdi ^Ali

G Zítra je taky den, slunko mi to dneska slíbilo

Ami Přejte si hezký sen a kéž by se vám to splnilo

G Na na na, ná ná ná na na ná ná

Aby hůr **Ami** nebylo, to by nám stačilo

®: **G** Hajduly, ^Cdajdu ^Gly, ^Gaby víčka ^Asklapnu ^Gly

Hajduly, dajdy, každý svou peřinu najdi

Ha ja ja ja ja ja já,

Kuba, Lenka, máma a já

Dřív, než zítra slunce začne hřát,

dobrou noc a spát

V noci někdy chodí strach a srdce náhle dělá buch, buchy

Nebojte se, já spím na dosah a když zavoláte zbiju zlé duchy

Zítra je taky den, slunko mi to dneska slíbilo

Přejme si hezký sen a kéž by se nám to i splnilo

Na, na ,ná ...

®:

V jedným dumku na Zarubku

V jednym^C dumku na Za^{G7} rubku
mjal raz chlopek švarnu^C robku
a ta robka toho^{G7} chlopka rada nemja^C la.
Bo ten jeji chlopek^{G7} dobrotisko byl,
on tej svoji robce^C všicko porobil,
čepani ji pomyl,^{G7} bravkum daval žrať,
děcka musel koli^C bať.

Robil všecko, choval děcko,
taky to byl dobrotisko,
ale robka toho chlopka rada nemjala.
Štvero novych šatu, štvero střevíce,
do kostela nešla, enem k muzice,
same šminkovani, sama parada,
chlopka nemjala rada.

A chlopisku - dobrotisku
slze kanu po fusisku,
jak to vidí, jak to slyší, jaka robka je.
Dožralo to chlopka, že tak hlupy byl,
do hospody zašel, vyplatu přepil,
a jak domu přišel, řval, jak hrom by bil,
a tu svoju robku zbil.

Včil ma robka rada chlopka,
jak on piska, ona hopka,
Hanysku sem, Hanysku tam, ja tě rada mam.
Věřte mi, ľudkově, že to tak ma byť,
raz za čas tňa robce kožuch vyprašit
pak je hodna tak jak ovečka
a ma rada chlopečka.

Vlaštovko, leť

C Vlaštovko, leť **Ami** přes Čínskou zeď,
F přes písek pouště Go **G** bi,
C oblétni zem, **Ami** vyleť až sem,
F jen ať se císař zlo **G** bí.
Emi Dnes v noci zdál se mi **Ami** sen,
F že ti zrní nasypal **G** Ludwig van Beethoven,
C vlaštovko, leť, **Ami** nás, chudé, ved' **F, G, C**.

Zeptej se ryb, kde je jim líp,
zeptej se plameňáků,
kdo závidí, nic nevidí
z té krásy zpod oblaků.
Až spatříš nad sebou stín,
věz, že ti mává sám pan Jurij Gagarin,
vlaštovko, leť, nás, chudé, ved'.

Vlaštovko, leť rychle a teď,
nesu tři zlaté groše,
první je můj, druhý je tvůj,
třetí pro světlonoše.
Až budeš unavená,
pírka ti pofouká Máří Magdaléna,
C vlaštovko, leť, **Ami** nás, chudé, ved' **F, G, C**,
vlaštovko, leť, **Ami** nás, chudé, ved',
C vlaštovko, leť ...

Zatanči

Emi Zatan **G**či, má milá, **D** zatanči **Emi** ro mé oči,
zatanči a vetkni nůž do mých zad,
ať tvůj šat, má milá, ať tvůj šat na zemi skončí,
ať tvůj šat, má milá, rázem je sňat.

®: **Emi** Zatan **G**či, jako se **D** okolo **Emi** ohně tančí,
zatanči, jako na vodě loď,
zatanči, jako to mezi pomeranči,
zatanči, a pak ke mně.pojď.

Polož dlaň, má milá, polož dlaň na má prsa,
polož dlaň nestoudně na moji hrud',
obejmi, má milá, obejmi moje bedra,
obejmi je pevně a mojí bud'.

®:

Nový den než začne, má milá, nežli začne,
nový den než začne, nasyť můj hlad,
zatanči, má milá, pro moje oči lačné,
zatanči a já budu ti hrát.

®:

Zatímco se koupeš

Zatímco se ^{Ami} koupeš, ^C umýváš si záda,
^F na největší ^{G7} loupež ve mně se ^C střádá,
^{Fdim} tak, jako se ^{Ami} dáváš vodě,
^{Ddim} vezmu si tě ^{G7} já, já - zloděj.

Už v tom vážně plavu, za stěnou z umakartu
piju druhou kávu a kouřím třetí spartu
a za velmi tenkou stěnou
slyším, jak se mydlíš pěnou.

®: Nechej vodu ^C vodou, ^F jen ať si klidně ^C teče,
chápej, že ^{Dmi} touha je touha a ^F čas se pomalu ^C vleče,
cigareta ^{Dmi} hasne, káva ^F stydne, krev se ^C pění,
bylo by to ^{Dmi} krásné, kdyby srdce bylo ^F klidné, ale ono ^C není.

Zatímco se koupeš, umýváš si záda,
svět se se mnou houpe, všechno mi z rukou padá,
a až budeš stát na prahu,
všechny peníze dal bych za odvahu.

®: Nechej vodu vodou...
+ ^{Dmi} Zatím ^{G7} co se ^C koupeš...

Fdim = xx3434

Ddim = xx0101

Zítra ráno v pět

Až mě **Emi** zítra ráno v pět, **G/D** ke zdi postaví,
C ještě si napos **D** led
dám **G** vodku na zdraví **E**,
z očí **Ami** pásku **D4sus** strhnu **D** si,
to abych **G** viděl **Hmi/F#** na ne **Emi** be
a **Ami** pak vzpomenu **H7** si,
Emi lásko, na te **Emi7** be,
Ami D4 D, G Hmi/F# Emi
a **Ami** pak vzpomenu **H7** si na te **Emi** be.

Až zítra ráno v pět přijde ke mně kněz,
řeknu mu, že se splet', že mně se nechce do nebes,
že žil jsem, jak jsem žil, a stejně tak i dožiju
a co jsem si nadrobil, to si i vypiju,
a co jsem si nadrobil, si i vypiju.

Až zítra ráno v pět poručík řekne: "Pal!",
škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal,
ještě slunci zamávám, a potom líto přijde mi,
že tě, lásko, nechávám, samotnou tady na zemi,
že tě, lásko, nechávám, na zemi.

Až zítra ráno v pět prádlo půjdeš prát
a seno obracet, já u zdi budu stát,
tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj,
prosím, nezapomeň, nezapomeň a žij,
prosím, nezapomeň a žij...

D4 = x00233